

Brugeren. § 2 omhandler samme Bestemmelse for Tilvirkeren og Forhandleren, og det er saaledes meget rigtigt, hvad der staar i § 3 om, at selve Brugeren, som har faaet Stoffet i Hænde, heller ikke maa sælge eller afhænde det til andre; han maa ikke lave en Andenhaandsforretning dermed. Men efter min Mening er der her en lille Feil. Der burde have staet „enten sælge eller paa anden Maade overlade til en anden.“ Jeg var lidt i Tvivl med Hensyn til disse juridiske Udtryk, idet jeg ikke altid forstaar d'Err. Jurister, og derfor er jeg ikke rigtig sikker paa Betydningen af Udtrykket „afhænde“, men i § 2 maa der efter min Mening vistnok rigtigt staa „afhænde eller overlade.“ Her staar „enten sælge eller overlade.“ Efter min Mening er det „at sælge“ og „at afhænde“ et og det samme. Saaledes er det efter almindelig Sprogbrug. Om det er anderledes i den juridiske Verden, ved jeg ikke, men det, som det drejer sig om, er, at vedkommende Bruger, som faar Stofferne i sin Varetægt, heller ikke maa have Ret til at overlade dem til den første den bedste af sine gode Venner, og derfor burde dette Udtryk „afhænde“ efter min Mening forandres til „overlade.“ I § 7 staar der: „Sprængstoffer i flydende Form skulle opbevares i tæt sluttende Beholdere af smidigt Metal, dog ikke Staal.“ Jeg tror ikke, det er tydeligt for alle og enhver, hvad Meningen er dermed. Jeg har forespurgt mig derom, men ikke faaet noget bestemt Svar paa mit Spørgsmaal. Efter min Mening skulde der staa „ikke størt“ Metal, altsaa Metal, som ikke kan slaas itu. Hvorfor det skal være smidigt Metal, forstaar jeg ikke, og der gives ingen Forklaring derpaa. I samme Paragraf staar der: „... og de skulle alle anbringes i lukkede Trækasser eller andre Beholdere.“ Dette er et noget rummeligt Udtryk, og jeg ved ikke, hvorfor det gentages. Meningen bliver noget utydelig, men er dog vistnok den, at Accenten skal lægges paa „lukkede“, at de for en Ordens Skyld skulle være lukkede, at man ikke maa have saadanne Stoffer henstaaende i aabne Kasser. De skulle være under Laas og Luffe, saaledes som man plejer at udtrykke den Tante. Der skulde i ethvert Tilfælde, hvis man vilde beholde den Overflødighed af Udtryk — som det forekommer mig at være —, staa, at de skulle anbringes i lukkede Trækasser eller andre lukkede Beholdere. Der staar i den sidste Linie af § 7: „ikke opbevares i samme Beholder som Sprængstoffer eller i samme Rum.“ Hvad dette Ord „Rum“ angaar, forekommer det

mig ogsaa, at det vilde være heldigt at faa en Anthydning af, hvorvidt det skal betyde et Rum i et Stab, eller hvorvidt der ved „Rum“ skal forstaaes „Lokale“. I en saadan lille Beværetning som f. Eks. en Brøndgravers er det jo i Reglen saaledes med Hensyn til Sprængstoffer, at han formodentlig har 4—5 Sprængpatroner liggende og kun har en Tændstikæste med nogle smaa Tændstikpatroner i. Jeg skønner nu ikke rettere, end at disse to Ting godt kunne staa i det samme Lokale, naar de blot ikke staa lige ved Siden af hinanden, saaledes at det, at der kom Ild i disse smaa 1 Grams-Knaldtvægsolvpatroner, skulde medføre ogsaa en Sprængning af de andre Sprængstoffer i Lokalet. Jeg vil godt gaa med til strenge Bestemmelser, men jeg ved ikke, hvad dette Udtryk „i det samme Rum“ betyder. I § 8 er der en Bestemmelse, som staar i nær Forbindelse med Politivedtægternes Bestemmelser om Opbevaring af Krudt, idet der staar her: „Beholderne med Sprængstof skulle anbringes i Tagrummets øverste Afdeling.“ Det er efter min Formening en Bestemmelse, som det er værd at overveje en lille Smule. For Krudts Vedkommende kan det være ganske rigtigt, da Krudt jo, som bekendt, naar det sprænges, gaar til Vejs, hvorimod de brisante Sprængstoffer, som der her er Tale om, ikke fortrinnsvis gaar til Vejs, hvad vi ere meget glade ved, naar vi skulle bruge dem til vort Brug. De gaa ikke blot til Vejs, men i endnu højere Grad nedad, og derfor vil jeg anbefale, at det kom til at staa noget anderledes, og jeg vil for mit Vedkommende stille Forbring om, at dette „Tagrummets øverste Afdeling“ ikke maa ligge over et Beboelsesrum. Jeg finder det uhyggeligt, naar en Brøndgraver sætter sine Dynamitpatroner paa Hanebjælken oven over sit Soveværelse. Jeg mener, at der maa forudsættes, at der ikke er Beboelsessum direkte under dette Anbringelsessted. Jeg skal ogsaa bemærke, at jeg er lidt tvivlende om, hvorvidt dette Rum i og for sig er saa særlig hensigtsmæssigt, eller om der ikke burde forlanges nogle andre Forholdsregler tagne. Det er nemlig noget, som jeg berøres i Lovforslaget, og som jeg i og for sig ikke holder af at bringe frem, men jeg kan ikke lade være i dette Øjeblik at berøre det; det er nemlig dette, at det i meget høj Grad drejer sig om Opbevaringen af disse Stoffer, fordi de ere af den Bestaffenhed, at de kunne staa og blive daarlige. I det Tilfælde, at det er Dynamit eller Støbeomuld, som ikke er bleven tilstrækkelig skarpt kontrolleret, er der ikke det mindste i Vejen for, at